

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

NUMMER 2.

15. JANUAR 1935

7. ÅRGANG.

Misjonen i Afrika, Kina og India.

Brev fra Østreng, Dørum og Karlson, og Dagmar Jacobsen.

Thi jeg er Herren din Gud som holder dig fast ved din høre hånd, som sier til deg fukt ikke jeg hjelper deg. Esajas 41. 13

Underbare ord når de har vært gitt er sannhet for vår egen sjel. Sannhet inntil idag har Herren holdt mig fast i prøvelser og vanskeligheter i arbeidet — og når han kjenner byrden for sjele om ofte bringer en til å tenke: «Indres om jeg gjør hvad jeg kan, er mot alle de eldre der ikke kan lese en bokstav? Evangeliet om for sent, alle deres anledninger var tapt og det var ingen der kunne hjelpe dem, mens de var unne. — Dog får vi erfare at herren hjelper, ikke bare sine egne våre kjære sorte, der er å høre og tro ordet om Jesus, verdens frelses, er gått over fra den til livet.

Nu ved vårt siste kvartalsmøte en 3—11—34 hadde vi et realt evis. En av våre eldste kvinner i menigheten er blitt blind og kan ikke komme til møtet, men hun

es sonneson bratt henne hit. Hun kjørte henne på en træskoing og det gikk fint. Han hadde sagt et kuskinn over, så hun ikke kunde falle igjennem eller sette seg fast i treverket, og ved kolekten gav hun en liten, gammel maljert kopp, det var vel hennes neste. Før da hun var friskere brukte hun før kvartalsmøtene å komme hit til mig å selge et gressar eller litt mais, så hun fikk en chilling til kollektien, men nu rører hun ikke. Ja evangeliet er aldri gitt for alle, den aller fattigste hedning kan ved troen på det verlige budskap omskapes til en skapning i Kristus Jesus.

Ellers i arbeidet har vi det godt, men gir sig til Jesus. Ved kvartalsmøtet blev noen døpt, 3 barn tilskjæret og 5 par gav sig til bønn.

I skolene er der fremgang, det snar så smått her også, idet flere og flere innser nødvendigheten av å lære, og når vi så får dem i skolen og inn under ordets inflytelse, kommer de fleste til Jesus. Bare så sorgelig at det er viktig for midler, så vi ikke kan akkurat skole på alle plasser. Vilde så erne få begynt på en gammel lass, hvor de har ventet så lenge, men det behøves 3 pund i vartalet — for en lærerinne. Indres om noen som leser disse melder vilde ta et løft og hjelpe med underhold til en lærerinne. Det lønner seg å arbeide for unge. Mange av våre er nu ute arbeidet for Herren som evangelister, lærer og lærerinner. Den hvor store renter det vil sinne Herren vår Gud, som ikke gang glemmer et glass koldt. Kanskje noen venner kun-

ne bli enige om å legge hver sin skjerv, så vilde det snart bli nok. Ja, kanskje mere en nok, så enda en annen plass kunne rekkes. Tiden er kort, la oss gjøre alt det vi kan for å redde og hjelpe disse kjære sorte, der så lenge måtte vente på evangeliet.

Så en hjertelig takk til redaksjonen, der sender meg «Misjons-Røsten». Det er en glede når man er langt borte å se litt fra de kjære, både i Norge og på misjonsmarkene.

Vil også herigjennem få sende en hjertelig hilsen til alle «Røstens» leserne med ønske om et av Gud seierrikt nytt år, om vi skal opleve det.

Vær vennlig å være meget i tro for arbeidet også her i dette lille hjemme, at mange sjeler må vinnes for Jesus kommer.

Hjertelig hilsen, Eders for de sortes frelse.

uke er det stormete på utstasjonen Ebenezer og uken derefter på den annen upost. De var her igår og bad oss om å komme dit med tellet. Ja vi er så glade og takknemlige over at der er så åpent og folket er villige til å høre. Vi sår ut og Herren skal gi veksten. Flere har sagt at de vil tro, men det vil jo vise sig senere om de vil betale prisen og gå fra alt for å følge Jesus.

Imidlertid får vi være en bausen for den Helligånd og rope ut en klar og fyldig lyd, så folket må forstå hvad det gjelder.

Vi forsøker også så langt som mulig å lede de troende frem til lys og forståelse av deres ansvar som troende. Er inderlig glade for alle lysglint og livstegn som vi merker, og vår bønn og ønske er, at de i alle måter må vokse opp til hodet Kristus.

Det var så hyggelig her en dag

si, kjenner sitt hjerte krympe sig av medfølelse for denne lille uskyldige skapning. Således blev der også en nød i evangelist Nandija og hans hustru Jesodabals hjarter da de en dag fikk se denne lille og det ble en enesten lengsel i dem: må vi kunne få reddet henne. Folk sa til dem: «Dere kristne tar derre jo av små barn, ta denne lille pike, for hennes mor kan jo ikke stelle henne.» Ta henne fra moren? Nei, det kan vi ikke. Men bønn var det daglig fra deres hjarter. Jesus lå oss få denne pike, så vi kan få bragt henne inn til vår misjonsjø i Banda. Hun vil bli glad ved å få denne lille pike for å redde henne. Og så en dag — ja, Gud herer bønnen — kommer denne fattige kvinnen gående bortover den støvete landevei. På sitt hode hadde hun kurven med lille «Håp». Det er 1.5 engelsk mil

fra Nareini og ut til misjonsstasjonen, hvor de kristne bor, men der kom hun vandrere i dagens hete. Evangelist Nandija satt utenfor huset. «Hvor skal du gå hen», spurte han. «Til de kristnes hus», svarte kvinnen. Hun var klar da. «Hvad vil du der da?» «Gi min lille pike til de kristnes, svarte hun.

Jesodabal, evangelisten hustru kom nu ut og gav henne noget å spise og da hun var nesten ferdig med å spise sier Nandija til henne: «Du er hos de kristne nå. Da løftet hun sin lille pike ut av kurven og la henne ned på marken ved siden av. «Ta henne», sa hun og fortsatte å spise. Da hun var forsynt reiste hun sig op, tok den tomme kurv på sitt hode og vendte tilbake til byen. Der lå den lille, gitt til de kristne.

Nandija fikk noe menn som hadde vært øjenvidner til dette til å undertegne et papir på et barnet var gitt til oss, så ingen kan si hun er tatt.

Det blev et par dagers stregt arbeide for evangelistens hustru med å få renset og stelt denne lille, og så bragte hun henne til oss i Banda. Den første tid var det mange våkenetter å gå igjenom. Overgangen til melk og det uregelmessige stell hun hadde hatt, hadde gjort hennes mave svak, men ved bønn og regelmessig stell blev hun snart kjekk, og nu kommer hun sig fra dag til dag. Kan sitte alene nu og når misjonæren kommer forbi hvor hun sitter, rekker hun sine små armer i været for å bli loftet opp. Det er jo den «mamma» hun ikke kjenner. Om en tid vil hun begynne å tale og da skal hun få

lære å folde sine små brune hender og be til Ham som har gitt sitt liv for å frelse hvite, gule, brune, røde og sorte. Ja til Jesus, barnas venn. Han sier sa: «Lader de små barn i fred og hindre dem ikke i å komme til mig. Thi himmerikens rike hører sådanne til».

Så nu bed for Asha (Håp), den første som er blitt loftet ut fra en kurv. — La oss huske på denne sang:

Op fra Indiens usle byer,
og fra mørke Afrika,
kommer mange kjøpt
med Jesu dyre blod.
De som gikk med
frelsens budskap.
De som bød og
gav sitt alt.

Vil da bringe sine
nek med fryderop.

Hjerteligste hilsen

Dagmar Jacobsen.

Misjonsbeløp.

Til str. og br. Glittenberg er mottatt følgende beløp i tiden fra 3. juli 1934 til utgangen av året: Sendagsskolen i «Zion» kr. 10. Sterk Størksen U. S. A. kr. 33.33. En broder på Mosterhamn kr. 10. Sendagsskolen i «Zion» kr. 2.10. Gitt kr. 25. Gitt kr. 40. Chr. Størksen jr., Mosterhamn kr. 10. M. Walde, Bergen 10. Tø bredre på Mosterhamn kr. 5. Ved G. Svennevik, Spangereid kr. 30. Kollekt i «Zion» kr. 28.85. Kvinnemisjon ved Malle Fotland, Mosterhamn kr. 8. En br., Mosterhamn kr. 5. Fra misjonsmester i «Zions» kr. 28.05. Fra baneforeningen «Congoblomsten» ved Nore Skimmenland kr. 30.75. Clement Størksen, Fjeldberg kr. 10. Gitt kr. 20. Gitt kr. 20. Misjonsmøter i «Zion» kr. 4.75. Jacobine Nilsen, U. S. A. kr. 40. Misjonsmester i «Zion» kr. 2.80. Endre Størksen, Bergen kr. 12. Sendagskolen i «Zions» kr. 20. Gitt kr. 1.47. Tilsammen kr. 390.00. Tidligere sendt kr. 460, alt mottatt og avsendt kr. 850.00 i året 1934.

Idet jeg heved vil få lov å si hver enkelt giver en hjertelig takk for de midler Gud minnet dere om i året som gikk, vil jeg fremdeles be om våres kjæres forbønner og støtte med midler i året 1935.

Arbeidet derute går fremover, og str. og br. Glittenberg er lykkelig i Herrens arbeide for å vinne sjeler for Ham som sa: «Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapning.»

Et godt nytt år ønskes alle «Røstens» leserne.

R. Lekkingholm.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens

tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite. Utkommen hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-

Rosten, Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løslegg 20 pr. kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landet postanstalter og hos kommisjonene. Adresseforandringer, skriftlig opspalte og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Bør en kristen gi tiende?

For en tid siden anmeldte undertegnede en brosjyre av S. H. Lærum angående om en kristen bør gi tiende. Av den grunn har jeg fått flere spørsmål om jeg mener Guds folk i vår tid er bundet til det gamle testamentets bestemmelser angående tienden. Noen har også forundret sig over at jeg kunde anbefale den. Nu har det vel en ganske liten interesse hva min mening er om zakken, men etter først å ha tenkt å la den bare ligge still, har jeg altskje funnet det riktig å nevne noe angående dette.

At tiende er pålagt de nye testamenters troende er vi naturligvis klar over ikke er tilfellet. Det er jo ikke noe påbud om dette hverken i Apeli eller brevene. Som lovbud er det ikke gitt til oss og det må være ganske enkelt å forstå. Vi er jo ikke under loven. Det er dog noe som er like klart, og det er, at vi heller ikke er løse. «Vi er lovbindne for Kristus», sier Paulus.

Paulus skriver om den månede som Gud hadde gitt i Makedonias menigheter. «De gav sig selv først til Herren — og til oss ved Guds vilje». Dette er jo 100 og ikke bare 10 prosent og mange skriftsteder kunde nevnes — hvor Guds ord taler om hvordan de første kristne ofret til Herrens sak. Antar det er unødvendig.

Det finnes Guds barn som gir mere enn tiende og for dem er ikke spørsmålet aktuelt, men hvis vi skal være ærlige må det nok innrømmes, at i forhold til de kristnes antall er det en ganske liten prosent. De fleste av de kristne gir meget lite til Herrens sak, dessverre.

Før mange kan det være vanskelig å gi tiende og for andre lettere. Det kan være stor forskjell på den stilling og den anledning enhver enkelt har. Derfor sier Guds ord: «Hver give så som han setter sig fore i sitt hjerte, ikke med sorg eller av trang. Gud elsker en glad giver.» 2. Kor. 9. 7.

Jeg kjenner lykkelige troende, som har gitt regelmessig til present av sine inntekter til evangelietts utbredelse og finner det lønn somt. Gud velsigner deres arbeide så de tjener også såpas, at de kan gi ekstra til andre gode for-

Enten man gir tiende eller om man gir mere eller mindre — så vir man det for Herren — og svillig.

G. Iversen.

Åndskraft og økonomi.

Misjonen i mammons lenker?

I misjonsbladet «Korsmerket» skriver misjonsprest O. Koprætan en bemerkelsesverdig artikkel om «åndskraft og økonomi» som vi tillater oss å gjengi.

Som bekjent kan misjonsarbeidet likevel som noget annet førestående her i verden drives uten pengar. — Pengar må en ha og vi kan derfor i misjonsarbeidet ikke se bort fra sakens økonomiske side. Men en ting er, at misjonsarbeidet ikke kan drives uten pengar, og en annen ting er at de økonomiske hensyn være det dominérande og avgjørende.

For aldri har pengene hatt og aldri skal pengene få det avgjørende og siste ord i Guds rike. Vi skulle vel ikke på nogen måte ha glemt eller underverdert dette Gudsrikets pluss i forhold til «foretakningsmessig økonomi». Dette Gudsrikets pluss kan uttrykkes så, at pengene i misjonsarbeidet ikke er et rent økonomisk spørsmål; men det er et spørsmål om åndsmakt. Det er et spørsmål om i hvilken grad Guds ånd hersker over oss.

Der åpnes derfor for oss i misjonsarbeidet. Hvad skal vi gjøre. Hvad er Guds vilje? Ja, for det må jo være det avgjørende. Guds vilje er det eneste dominerende og avgjørende i misjonsarbeidet, ikke pengene.

Der hvor det økonomiske hensyn vil si: Nei, dette kan ikke være Guds vilje, for det er ikke pengen i kassen, den vil troen si.

Vil Gud at dette skal utføres så vil han nok også skaffe pengene.

Hvad skal vi så gjøre i misjonsarbeidet, når troen og økonomien kommer i konflikt? — Det er såvisst ikke bare lederne som kjenner denne konflikten. Det interesserte misjonsfolk kjenner den også.

Har vi ikke hørt det, hvordan der fra troshold reiser sig sterkt og indignert protest, når det er tale om innskrenkning av arbeidet av økonomiske hensyn.

Det er en heist pinlig konflikt

å komme opp i dette med tro og forretningsmessig budgett. Men

fordi troen i dette tilfelle repre-

sentanter noget berettiget, ja ek-

sistensiert i misjonsarbeidet, så

har vi simpelthen ikke lov til å

la det økonomiske og forret-

ningsmessige hensyn være det

avgjørende. Det er fornektselje,

syn.

Hvad skal vi gjøre? Hvor er løsningen av misjonsarbeidets økonomiske problem? Hvor er redningen fra budgettbehandlings syndflod over misjonsarbeidet?

Teoretisk vet vi det allesammen! Mere tro og tillit til Gud. Mere åndskraft og åndsmakt i arbeidet. Mere liv. Mer av Kristi tvingende kjærlighet.

Men hvordan realisere dette i praksis? Det tragiske er, at nettopp de arbeidsmetoder som er skapt for å utføre arbeidet, kommer i veien for oss. Jeg tenker på våre organisasjoner. Deres forretningspreg, deres godkjennelse av rent verdslige metoder (f. eks. konkurransen) og deres utpregde økonomiske hensikt berører vårt arbeide meget av

lighet! — Hvor er din kristendom?

I kristne som danner en be dynamoer mens omkring eders kjæreste eiendom, Kristi kors — og det gjor i rett! — hvordan er eders korsmerker? Hvor finner man den kjærlighet iblandt os som først og sist tar hensyn til verdens ned og frelse? Hvor finnes den kjærlighet iblandt oss selv og nettopp på grunn av hensyn til alle frelse? Jesus sier til Peter: Følg meg! — Kristen dom vil si å følge Jesus uten å ta hensyn til hvordan det kan slutte, selv om det skulle ende med korsfestelse.

Uavbrutt forbindelse.

Jeg stod for noen år siden New Haven og iakttok de store dynamoer mens de frembrakte kraft som var nødvendig å drive jernbanevognene i sporene i de forskjellige deler av byen. Jag la merke til hvordan den viste forst 20, et ganske senere 30, litt senere 40 eller 50 og så gikk viseren tilbake igjen og ved å følge med slik, hørte jeg fortale til viseren fortalte kraft det ble oppbrukt på linjen. Dersom 100 vogner ble avmerket. Det ble startet på en gang, ble kullet brenningen oieblikkelig forstyrret og elektrisitetet som ble brukt ble avmerket. Det ble ikke fremkalt og utsendt mere, det som trengtes til den vektlag skulde trekkes. Dette gav oss fullkommen illustrasjon av det som Gud vil gi sine barmhärtiga. Hvad som helst et menneskes tjeneste i Jesu navn, vil være et viktig hjelpe om hjelp, og Gud sende den.

SPREDTE FERD

På farten. Juledag stod etter Svelvik. Det blir nesten ikke å være i Svelvik. Dette var tredje jul 1. juledag var det kanskje også formannen i borg Sommerud var døde. Guds ord, en hel del av linjen. Dersom 100 vogner ble avmerket. Det ble startet på en gang, ble kullet brenningen oieblikkelig forstyrret og elektrisitetet som ble brukt ble avmerket. Det ble ikke fremkalt og utsendt mere, det som trengtes til den vektlag skulde trekkes. Dette gav oss fullkommen illustrasjon av det som Gud vil gi sine barmhärtiga. Hvad som helst et menneskes tjeneste i Jesu navn, vil være et viktig hjelpe om hjelp, og Gud sende den.

Det var venner fra Berger også formannen i borg Sommerud var døde. Guds ord, en hel del av linjen. Dersom 100 vogner ble avmerket. Det ble startet på en gang, ble kullet brenningen oieblikkelig forstyrret og elektrisitetet som ble brukt ble avmerket. Det ble ikke fremkalt og utsendt mere, det som trengtes til den vektlag skulde trekkes. Dette gav oss fullkommen illustrasjon av det som Gud vil gi sine barmhärtiga. Hvad som helst et menneskes tjeneste i Jesu navn, vil være et viktig hjelpe om hjelp, og Gud sende den.

3. juledag var det

festet og jubelen fra taket. Barn k n gav taket. Lørdagskveld var lang tid bad hans mor om at måtte bli hos henne istedet. Vennerne på Berger fest og fra Svelvik ham selv om det. Han skildret fullast lastebil og avskjed med moren, da hun kom frem på annen ham til det store skib. Langt blev også en god fest satte det sig i bevegelse, og dertegnede og Valborg som fulgte hans mor med strud vidnet for be til hun stod ytterst på moloen etter bevertingen vinket og vinket. Det siste man vidnet og priste herte fra sin mors leber var rigtig god sang og klageskrik og det siste han synte evangeliet.

Nattasften fulkkaien i navlens smerte, ning til å delta i engang skriver han, tøgtyg på Asheim i Hurum, forstår en ganske liten smulige venner samlet e

havd God har følt da de fra Netterø var og hans enbårne sonn for hans kalles ofte for «Gla og hvad der ligger i de ord: er en lykkelig og han heng hav sin sonn, den en. Motet sluttet me se og under benn gikk vi inn i det nye

oss alle til å lære

bedre i året som kom

Nyttårsdag var

«I denne natt må Cinado Roffikk delta i Svelvik

tas» — og de svarte: «Så

Forsamlingen på

der jevnt og godt.

Vår Konge har latt den

misjonærer i Nord-

land og predik

evangeliet føde

eldre brødre, Os

skapningen. Skulde man da

reist fra stedet og

anta at vi alle som gode

familie var blandt

straks ville svare ham: «S

stridens hete den

vi gjøre det! — ?

Det ble mig fort

mange der gav ut

han hadde vært

forste vanskelige

festen for ham og

det i hans navn!

Måtte det dog leve som en

beslutning: «Så vil vi gjøre

Da vil du og jeg ikke kunde

late å bevise oss som gode

Kristi stridsmenn.

— La oss ikke fare heftig

mot menneskene, når vi betr

deres hårdhet, utakknelighet

frelsesøkende s

blitt freist og do

En lykkelig slutt

strid.

Søndag etterm

fred Gustavson i

Filadelfia lok

Det var første g

Bergelige splitt

siden og det var

se mennesker på kne.

— Det skjønneste syn for

og det verste syn for fiender

hver

side

og det var

en

Kristendom.

Kristendom betyr et helt nytt liv, kristendom er å drives av Jesu And — den hellige kjærlighets kring, kristendom vil si å få Jesu hjertet.

O. Koprætan.

Intet fattes Guds barn.

Sent en aften knelte en troende ned i bønn for å soke hjelpe hos sin himmelske far. Det var ingen penger i huset så der kunde gjores innkjøp til neste dags behov. Plutselig følte hun sig drevet til å åpne en liten skuff. Til sin forbauselse fant hun en 10 shillings-note som var pakket inn i et papir som var revet av en tekstkalender. Følgende bibelvers stod skrevet på lappen: Intet godt skal flettes dem som frykter ham. — Intil denne dag har hun ingen anelse om hvordan den er kommet der, men det var akkurat hvad som var nødvendig til å tilfredsstille øieblikkets behov.

Uavbrutt forbindelse.

Jeg stod for noen år siden New Haven og iakttok de store dynamoer mens de frembrakte kraft som var nødvendig å drive jernbanevognene i sporene i de forskjellige deler av byen. Jag la merke til hvordan den kjærlighet iblandt os som først og sist tar hensyn til verdens ned og frelse? Hvor finner man den kjærlighet iblandt oss selv og nettopp på grunn av hensyn til alle frelse? Jesus sier til Peter: Følg meg! — Kristen dom vil si å følge Jesus uten å ta hensyn til hvordan det kan slutte, selv om det skulle ende med korsfestelse.

Gi barna til Gud.

Martha Campbell var dypt grepet av Herrens ord: «Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen». Selv kunde hun ikke gå, da hun var optatt innen hjemmet hvor 6 små barn la beslag på all hennes tid og kraft. Men hver gang hun fikk et barn, gav hun det til Herrens tjeneste.

Fattigdom var det i hjemmet, men den blev intet spart for å gi barna den beste skoleunderveising. Fem av dem fikk universitetsutdannelse. Hvad er der så blitt av disse barn?

Den eldste sonn, Wilbert W. White, er grunnlegger og leder av en bibelklok i New York og over derved en vidtrekkende innflytelse.

Den eldste datter, ms. Campion, er ansatt ved et universitet i Amerika og tar virksom del i frømhjelpe unge menn til Herrens tjeneste i Kina.

Den nesteldeste datter er gift med den verdenskjente leder for den kristelige studenterbevegelsen, dr. John R. Mott.

En tredje datter over sammen med sin mann et betydningsfullt arbeide i K. F. U. Ms tjeneste i Kina.

En av sonnene er den bekjente J. Campbell White, som først var misjonær i India og senere den første sekretær for L. Y. M. i Amerika.

Fem av sonnene står i misjons-

arbeitet over ikke denne mor

gjennem alle disse barn og bar-

nabarn.

Og hvad er hemmeligheten i det hele?

Svaret er mrs. Campbells ord til hvert av dem: «Lenge før du forstod noe om det, gav jeg dig til Herrens tjeneste.»

N. S. skolebl.

Intet fattes Guds barn.

Sent en aften knelte en troende ned i bønn for å soke hjelpe hos sin himmelske far. Det var ingen penger i huset så der kunde gjores innkjøp til neste dags behov. Plutselig følte hun sig drevet til å åpne en liten skuff. Til sin forbauselse fant hun en 10 shillings-note som var pakket inn i et papir som var revet av en tekstkalender. Følgende bibelvers stod skrevet på lappen: Intet godt skal flettes dem som frykter ham. — Intil denne dag har hun ingen anelse om hvordan den er kommet der, men det var akkurat hvad som var nødvendig til å tilfredsstille øieblikkets behov.

SPREDETE FELTER

På farten.

Juledag stod etter kurset til Svelvik. Det blir nesten tradisjonelt å være i Svelvik i julen nu. Dette var tredje jul jeg var her.

1. juledag var det mørke klokken seks og det blev et godt møte. — 2. juledag var det arfestet, den 9. i rekken, og neste år kan de feire 10. årsfest, hvis vi lever og Gud vil.

Det var venner fra Sande og Berger også formennet. Str. Valborg Sommerud var også med og talte gripende og varmtfølt ut fra Guds ord, en del vidnet om Gud og vidnesbyrdene gikk slag i slag så det var nesten umulig å få sluttet. Vi kjente som br. Bernhard Gundersen Rygge, ofte sier: «Det er velsignet når lange møter blir korte». Det ca. 5 timers lange møte gikk så fort, at man bare kunde forundres over at tiden allerede var gått.

3. juledag var det sondagskolefest og jubelen fra barna steg i taket. Barna kan gledes og juble. Lørdagskveld var det også et riktig godt møte. Søndag hadde vennerne på Berger innbudd til fest og fra Svelvik var det en fullastet lastebil og endel som kom frem på annen måte. Det ble også en god feststund. Under tegnede og Valborg Sommerud vidnet for bevertingen og etter bevertingen var det mange som vidnet og priste Gud. Det var riktig god sang og musikk og lett å synge evangeliet.

Nyttårsaften fikk jeg anledning til å delta i en misjonsfest på Åsheim i Hurum. Det var mange venner samlet og br. Olaves fra Notterø var også med. Han kallede ofte for «Glade Olaves» og er en lykkelig og glad broder.

Møtet sluttet med bredsbytelse og under bønn og lovprisning gikk vi inn i det nye året. Gud hjelpt oss alle til å lære å kjenne Gud bedre i året som kommer!

Nyttårsdag var sistet møte jeg fikk delta i Svelvik denne gang. Forsamlingen på Karmel arbeider jevnt og godt. De støtter flere misjonærer og ikke minst virksomheten i Nord-Norge. En av de eldre brødre, Oskar Falck, har reist fra stedet og han og hans familie var blandt dem som stod i stridens hete den første tid her.

Det ble mig fortalt, at det var mange der gav uttrykk for hvad han hadde vært for dem i den første vanskelige tid på avskjedsfesten for ham og ønsket ham og familien alt godt. Særlig minnes de hans lyse syn på at Guds sak skulle seire også i Svelvik.

Forsamlingen her har også hatt sine vanskeligheter å kjempe med i vår tid mangler det nok ikke på det, men Gud er trofast og vil ordne alt til det beste. De har også i den senere tid fått be med frelsessøkende sjeler og noen er blitt frelst og døpt i vann.

G. I.

En lykkelig slutt på en lang strid.

Søndag ettermiddag var br. Alfred Gustavson innbudd til å tale i Filadelfia lokalet i Stockholm. Det var første gang etter den sorgelige spittelse for noen år siden og det var et dyrebart mø-

te, etter hvad der skrives i «Misjonskopian». Det store lokale var tyilt til trengsel og da moderne Gustavson og Petrus omfavnet hverandre var mange ømme tytte av tårer.

Br. Petrus uttalte, at den dagen da oppgjørelsen kom på tale, ansa han som en av de lykligste dager i sitt liv. Han syntes det var som om de var forsamlert til en jubelfest.

Br. Gustavson uttalte, at han kjente sig omtrent som på sin 100-årsdag og taite om å være «Kristi levengen». Det var rik salvese over hans vidnesbyrd og en herlig end.

Det var takksgjæsesbrus og jubelen var dyp og varmt da de ledende brodre nedbad Guds vel-signelse over forsamlene på «Söder» og «Norra».

Mirakler i vår tid.

Av G. C. Bevington.

Br. Bevington må være en av laa Billy Bray, om enn av en noget annen type. I hvertfall er det en stor original og hans bok er et meget originalt produkt. Her ruller frem for leserne en rekke forunderlige oplevelser — den ene merkeligere enn den annen. Skiftevis skildres på en livfull måte — som bare et øyenviden kan gjøre det — mirakuløse helbreder, underfulle omvendelser og troestyrkende inngrep av guddommelig hjelp og ledelse.

Forfatteren er av en for vårtid nesten enestående asketisk innstilling, som vi ikke vil anbefale til etterrapning, etter som dette uten tvil må henføres til entet spesiell kall; men så meget mer sørgeren er jo også denne skribents livsførelse og opplevelser med Gud.

Hans skildringer er gjennomtrent såvel av en sjeldent Guds tillit som av et lyst humør, der også av til og til gir sig utslag i små rammende kvikkhetter. Boken er særskilt troestyrkende å lese.

Halden 11—12—34.

Werner Skibsted,
forstander.

I bestestuen.

En ung mann sa en eftermiddag på sitt kontor: «Jeg vil motta Jesus som min Herre og Frelser.»

Han gikk hjem og fortalte sin hustru, som var kristen av navn at han hadde besluttet å tjene Kristus, og tilla siden: «Efter af-

tensmannen tenker jeg å ta mine kamerater med meg inn i bestestuen og reise et bønnearter.»

«Ja,» sa hans hustru, «du vet at noen av dem er fritenkere, og de er eldre enn du. Var det ikke bedre å vente til de er gått, eller gå ut i kjøkkenet og holde bunn med tjenestefolkene?»

Den unge mann tenkte seg om et øieblikk og sa så: «Jeg har budt Jesus Kristus inn i mitt hus for første gang, og han skal få plass i det beste værelse, ikke i kjøkkenet.»

Han kalte sine venner inn i bestestuen. Der forekom en smule frisen mens han leste og bad. Den unge mannen blev senere justisminister i de Forente Staters regjering.

— Det er ingen skjønnere seir enn den som vinnes ved å tilgi; til her føler endog den overvinne sig

Nuværende tidstegn.

Av pastor Nils Ramselius.

Man kan spørre: finnes der noe spesielle nutidstegn, som har særlig betydning, og som det gjelder å være vakkne overfor? Et ikke alt, som det alltid har vært fra verdens begynnelsse, ubryter man og er ikke den krisje verden nå gjennemgått som har for har vært — vil ikke verden falle tilbake i de gamle folker igjen?

For verdensmennesker er dette den almindelige tankgang.

Sakkynnidige statsmenn har dog mange steder den oppfattele at man står overfor en konstant økonomisk krisetilstand.

På en viss måte er det jo sant, at alt er sig selv likt. Man gifter sig og bortgives, man fødes og dør, man bygger og planter. Alt går sin gang etter de love, som gjelder for naturen og utviklingen som kommer over hele jordverden, ior a prøve dem som vor på jorden.» (Ap. 3, 10).

Man har for det meste næret den anskuelse, at trengselsstuden utelukkende skulde kjennetegnes

misinformasjon. Den økonomiske må begynne å gjøre seg gjeldende i foraret 1928. Året 1931 karakteriseres som annus terribilis, det skrekkelige året; og denne side av tidsens mindeberg, mot et ikke forbi. Alt tyder på en vidsettelse, for så vidt der ikke innstretter ulovlig fallende tallbake i de gamle folker igjen!

For verdensmennesker er dette den almindelige tankgang.

Sakkynnidige statsmenn har dog mange steder den oppfattele at man står overfor en konstant økonomisk krisetilstand.

På en viss måte er det jo sant, at alt er sig selv likt. Man gifter sig og bortgives, man fødes og dør, man bygger og planter. Alt går sin gang etter de love, som gjelder for naturen og utviklingen som kommer over hele jordverden, ior a prøve dem som vor på jorden.» (Ap. 3, 10).

Man har for det meste næret den anskuelse, at trengselsstuden utelukkende skulde kjennetegnes

Han går foran.

Det er til alle tider en dyrebart forgjettelse for dem der hører Gud til, at den gode Hynde selv forer sine far ut og selv gar foran dem. Dette er en gudomlig avsendelse verdig for oss ti derved er vi den sikre forvistning, at hvor der er skjønner, der er både venn — alltid nær og innenfor tenkninga av vår sinne. Og vi skal ikke vi loiger nam, at det er ikke når en gikk foran og han børde veien. Og at man gikk foran, det var innlystelse pa alt i vårt liv i denne verden. Det er vart veru mot farer, var seir i kamp, vart lys ei morke, var styrke trøs svakhet, var trøst i sorg, vart i lesskap i ensomhet, og vart utsatt i etappes haip midt i det dypeste munn han sovn er med oss og foran oss, han selv smakt det bitterste som lidelse kan gi; han har vært igjen med den mørkeste natt, men han kom også igjenmed til den lyseste dag, og derfor skal vi kun i modig seige ham.

Ut for en krone.

En gammel dame var på vei til et bønnemøte en kald vinteratt. Sneen falt tett. Hun gikk torn en ung mann som sa: «Tvor skal du ha, gamle mor, i slik vær!» Da han rikk here hvor hun skuide han, utbrøt han: «Jeg vilde ikke gå en slik kveld om jeg ikke en halv krone.» — «Ikke jeg heiler, jeg går for å få en halv krone.» Hvilke prøveisler skulle kunne hindre noen fra å vinne en livets krone? (Apenb. 2, 10).

«Misjons-Rosten»

kommisjonærer

Aasheim, Hurum: Thorleif K. Amundsen.

Arendal: K. Iversen.

Bergen: Frk. Hansine Gjertsen.

Brevikbotn: og på reiser: O. Gamst.

Dal st., Eidsvoll: Baker T. Johnsen.

Drammen: Postekspediter Einar Gulbrandsen.

Frederikstad: Hagmann Kristiansen, Kapellveien 8.

Gteborg, Sverige: J. O. Ström.

Haugesund: Bolette Alfsen, Øvre gate 70.

Hobol: Hanna Rygge, Nygård.

Jevnaker: Arne J. Brorson.

Kistrand, Porsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skipperud.

Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland.

Mandal: Tennes Lundvik, Solvang.

Mosterhamn: Chr. Sterksen jr.

Mjondalen: Arnt Gundersen.

Oslo: Karoline Christiansen, Solheimsgr. 2, Charsten Elegberg, Konowsgr. 21, III.

Rygge: Olav Gundersen, Huseby, Storsteinnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Ellertsen.

Saltnes, Råde: Harald Skovly.

Svelvik: Ragnvald Volden.

Skl: Josef Dammen.

Sætre, Hurum: Gudrun Svensrud.

Slemmestad: Joh. O. Johnsen.

Tofte, Hurum: M. Roås.

Tjømo: P. Johansen, Mægersy.

Volda, Sunnmør: M. Stove.

V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Møller.

Glem ikke missjonærne.

La oss huske på, at de behøver jevn og stadig støtte hele året rundt.

Behovet derute blir stadig større. Ikke alene trenges der til flere missjonærer, men der behøves også flere innfødt evangelister og bibelkvinner, og enkelte steder behøver de også større og bedre lokaler.

Og det bringer alltid velsignalise å offre til misjonens sak.

— Biskop Handley Moule: — Overgi dig helt til å bli ført frem av Anden. Han vil alltid lede dig sikkert, stedse bort fra ditt selv og inn i Guds vilje.

— Dr. T. L. Coyle: — Ingen sky er stor nok til å kunne lukke himlen for oss, om vi blot holder troens øie rettet mot Gud. Og når vi engang nær himlen og får lov å se skyen fra Guds side, vil den

lyse og stråle med hans kjærlighets glans.

— Pastor E. L. Langston: — Vår hjerte og liv, vår personlighet og innflytelse bør stilles til rådighet for ham, som kommer snart, så vi må være rede på hans store, herlige dag.

— Når du har å gjøre med barn, med forsamlinger eller folkeskoler, da vær sterk og vær ikke redd. Gjør du hvad som er rett da vil du alltid ha en god statue av samvittigheten som fører sin mektige kraft til din kraft.

F. B. Meyer.

— Når evangeliet kommer, kommer lyset. Når det kommer til et sted eller til en person, så blir det dag der. Lyset åpenbarer, det viser oss vei. Og så er det med evangeliet.

Frem og tilbakeblikk.

Av Math. Støve.

Nu er også 1934 forbi og Guds folk befinner sig fremdeles på jorden. Mange trodde og ventet at Kristus ville hente sin brud i løpet av dette år, og det har vi hatt god grunn til å tro etter tegnene å domme.

Gud har dog aldri latt oss vite bestemt dag eller time for Kristi komme, men vi er pålagt til å være rede og i ventende stilling.

Det har ikke vært galt å vente Kristi komme i 1934 så ingen bebover å være skuffet over hans utebliven. Vi går over i 1935 med samme intensitet i vår forventning og vel så det. Kanskje det er i dette år den største begivenhet skal finne sted?

Om noen undres over hvorfor Herren droier så lenge kan vedkommende lese 2. Pet. 3. 9: «Herren er ikke sen med loftet så som nogen akter det for senhet, men han har langmodighet med eder, da han ikke vil, at nogen skal fortares, men at alle skal komme til omvendelse».

Men ved hvert årsskifte settes en milepæl og en bodsbenk. Der bor vi også i år stanse for et tilbakeblikk.

Du ventet Kristus i 1934. — Er du fornoid med ditt liv i svunnde år?

Hadde han kommet vilde han ha funnet oss i den tilstand at han kunde si: Vel du gode og tro tjener o. s. v.?

Der taes op status i forretningsverden ved årsskiftet. Alt skal taes med i oppgjøret. De skal se hvordan de har «handlet i årets løp, om det har gått frem eller tilbake».

Et sådant oppgjør er også praktisk for enhver som bekjenner Herrens navn.

Et år har 365 dage og netter som skal svares for. I denne tid kan gjøres meget både godt og ondt.

Er det Guds kjærighet som har rådet i hjertet og venneklokket, eller er det egoismens tyran som har dominert?

Math. Støve.

selv. Flere andre er også på god vei til å bli selvunderholdende. De har en stor og kraftig sondagsskole og ungdomsvirksomhet med 1300 døpte kristne medlemmer.

Bøker.

«Mirakler i vår tids» er tittelen på en bok som nylig er utkommet på Wilhelm Holms forlag, Skien.

Den er skrevet av en amerikansk predikant med navn G. C. Bevington — ett vidne som Gud har bruk til stor velsignelse der.

Den som i hjertets innerste venter at Kristus kan komme når noe helst, kan ikke i lengden nære oppgjort hverken med Gud eller mennesker.

Men det er ikke bare et tilbakeblikk man tar ved en milepæl. Vi blir også fremover. For dem som ikke har vært overfladisk med tilbakeblikket blir det klart at mangt kunde vært anderledes om Gud hadde fått ráde i ett og alt, og tar lerdom for fremtiden.

Fremover ser vi ikke langt, men det vet vi at også 1935 er et náde år. Vår tjeneste er ennå ikke fullført. Det som var oppgjort fulgt til vid Gud har bruk for også i det nye år. De andre utrangeres som ubruklig.

Tenk om slik skulde ramme mig eller dig?

Noden er fremdeles stor i verden og ikke minst på det åndelige område. Ingen behover å gå ledige på torvet. Det er den manglende kjærighet som gjør et til lediggjenger.

Jesu befaling gjelder ennå. Predik evangeliet både hjemme og ute på misjonssmarken. Kampen mellom lys og mørke tilspisses sikkert, men Gud er med oss og det betyr: Seier! Vi skal seire i Herrens navn, ti Jesus Kristus er igår og idag den samme.

Må så Guds folk erkjenne sannheten angående årsopgjøret 1934 og gjøre alt klart både med mennesker og Gud og vi skal utøve en fordoblet åndelig innflytelse i 1935.

Alf L. Torstensen.

25-års jubileum.

De bekjente evangelister H. Storm og L. Mönzen kunde i året som gikk se tilbake på 25 års virksomhet som evangelister.

De har som bekjent til hjem hvor de mottar syke mennesker der har tro for helbredelse ved bonn. Mange syke er blitt helbredd gjennem årenes løp.

Det ene hjemmet, «Iasin Tera-ta», har de på Nesodden i nærheten av Oslo og «Rafa» ved Grimstad.

De utgir også bladet «Natmissjonæren».

Efter oppgjøret.

Efter oppgjøret mellem frie församlinger i Stockholm, Södermalms fria församling och Filadelfiaförsamlingen, har det vært spørsmål om de to församlingene skal gå sammen; men da de er beliggende i hver sin bydel synes de det ikke er heilig. Br. Levi Pethrus skriver, at de håper det skal bli et samarbeide som gjør dem til ett, like så meget som om de var en församling.

Bladet «Missionsfacklan» som har vært utgitt av Södermalms fria församling nedlegges fra nyttår 1935.

Fra Mandchuriet.

Denne gamle kinesiske provins, som nu er blitt en selvstendig stat og er alliert med Japan, har ca. 30 millioner innbyggere. Av

dem er ca. 2 millioner koreanere. Koreanerne kan nu få samarbeide med sine landsmenn i Mandchuria og metodister fra Korea virker i de nordre og centrale deler av landet. Dessuten er det også en selvstendig Koreansk misjonsvirksomhet der.

Skandinavisk Alliansemisjon begynte arbeidet i Japan 1891. Den arbeider nu på fire felter og har 6 innfødte pastorer, otte ordinerte evangelister og tre forsamlingsråd underholder sig

DE YNGRES SPALTE

Den totale bekjennelse.

Dr. A. T. Pierson den avdekkede amerikanske predikant og misjonær, ga følgende beretning om hvordan han begynte sitt liv som et Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han var da på en kostskole i Tarrytown-on-the-Hudson. Engang blev der av holdt noen særlige misjonsmøter i en kirke i nærheten og skolens gutter begynte å sitte hvil som Guds barn:

er blitt omvennit. Gottene ventet k
a se hvad jeg vilde gjøre. Der var h
gen andre troende gutter på salen, han
begynte sitt liv som et Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

Det skjedde da han var 13 år. Han
var da på en kostskole i Tarrytown-
on-the-Hudson. Engang blev der av
holdt noen særlige misjonsmøter i en
kirke i nærheten og skolens gutter
begynte å sitte hvil som Guds barn:

SUMMER 3.

Mis-

Peking

Det er nu leng

oen ord. Tiden

a den rent fare

skapsfullle, men bare op til h

moro og de så, at det ikke rørt

hantung, den pa

deras sommelighetsfølelse bånd

herrek vekkel

Det er en stor

tasjoner. Bland

ha mottatt Kristus i

sitt hjerte, er kan nevnes